

Motion till riksdagen

1989/90:Sf318

av Margó Ingvardsson och Alexander

Chrisopoulos (båda vpk)

Rätt till pension för utländska medborgare

I ett utsatt läge är socialbidrag en rättighet som inga ska behöva dra sig för att anlita, men det går inte att komma ifrån att den individuella behovsprövningen upplevs som påfrestande. Socialbidrag är den yttersta utvägen för försörjningen. Det är en försörjningsmöjlighet för oförutsedda situationer.

Många människor, och ofta då invandrare, får socialbidrag för att socialförsäkringssystemet och utbildningsbidragssystemet har brister, utan att de i övrigt har behov av stöd från socialtjänsten.

Ett exempel på detta är äldre invandrare som på grund av ålderdom och/eller sjuklighet inte kan stå till arbetsmarknadens förfogande. I maj 1989 hade enbart i Stockholms stad 2.8 miljoner kronor utbetalats i socialbidrag under 1989 till personer med ingen eller låg pension. Många av dessa är invandrare eller flyktingar som inte har bott tillräckligt länge i Sverige för att kunna erhålla svensk pension, och som har ingen eller mycket låg pension från sina hemländer. För invandrare från länder med vilka konventioner saknas (och det gäller flertalet av de invandrare/flyktingar som kommit till Sverige de senaste åren) gäller 10 års bosättning i Sverige innan rätt till pension finns. För många av dessa gäller också att socialbidraget inte ersätts av statsbidrag, då de inte har uppehållstillstånd som flyktingar utan som anknytningsfall.

Det är rimligt att den som är arbetsoförmögen till följd av arbete, ålderdom och/eller sjukdom har rätt till pension om han/hon har uppehållstillstånd och stadigvarande bor i Sverige.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen beslutar att utländsk medborgare som har uppehållstillstånd och stadigvarande bor i Sverige skall erhålla rätt till ålders- och förtidspension på samma villkor som svenska medborgare.

Stockholm den 24 januari 1990

Margó Ingvardsson (vpk)

Alexander Chrisopoulos (vpk)